

[Hans Nielsen.]

i, og vi ønsker den i alle Tilfælde bevaret her i Tinget. Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen skæmmede dette Optrin i Aar ved at skribe op i Ansigtet paa Statsministeren, medens denne endnu talte. Jeg troede, at en ung Mand, der er udgaaet fra et akademisk Hjem her i Hovedstaden, altsaa et Overklassehjem, og som har faaet en god Skoleundervisning, havde lært saa megen Takt, at han ved en saadan Lejlighed enten blev borte eller ventede, til andre havde talt færdig; derefter kunde det ærede Medlem jo have demonstreret sin proletariske Oprindelse saa stærkt og skarpt, som han vilde. Jeg henstiller til det ærede Medlem, at han værner sig af med disse Barnestreger, thi ellers bliver det maaske nødvendigt i Fremtiden paa anden Vis at værne om de Former, som man nu engang har indført ved Rigsdagens Aabning. For øvrigt vil jeg gerne sige nogle Ord i Tilslutning til Statsministerens Leve for Danmark.

Fra gammel Tid har Overklassen her i Landet haft en Tilbøjelighed til at tage Patent paa Fædrelandskærlighed. Vi Socialdemokrater anerkender ikke Overklassens Ret i saa Henseende, thi vi elsker vort Land og vort Folk og vort Sprog og vor Historie lige saa fuldt som andre Borgere her i Landet. Vi maaler ganske vist ikke Fædrelandskærlighed i Antallet af Kanoner, men derimod i Antallet af gode lykkelige Hjem, hvor man har pæne Møbler og pæne Klæder og det daglige Brød paa Bordet. Takket være Fagforeningsbevægelsen og den danske Arbejders Kampe og Enighed gennem 50 Aar har vi nu et helt andet Danmark end det Elendighedens Pjaltensborg, som Landet var i Slutningen af 70-erne, da min fattige Mor sendte mig ud at tjene. Ussel Løn, elendige Boliger, en forfærdende Uvidenhed og grænseløs Haabløshed var Kaarene for en Arbejderklasse, hvis Røst aldrig naaede uden for Hytterne og Rønnerne og Fattigaardene, dengang jeg var Barn. Og se nu paa Arbejderne i Dag, naar de kommer til Møde eller gaar paa Arbejde: pæne i Tøjet. Eller gaa ud og se paa deres Hjem, med nydelige Møbler, se deres smaa Drengé og Piger paa Vej til Skole, rene og i pyntelige Klæder. Der er bygget et Læbælte om hvert Hjem mod Sygdom, Arbejdsløshed og hensynsløs Udbytning, den nedværdigende Almisse, det

grænseløse Tiggeri og de modbydelige Fattigaarde er afskaffet, og Landet over har vi gode Skoler, hyggelige Alderdomshjem og moderne Sygehuse. Vi stiger opad imod det Samfund, hvor faa har for meget og færre for lidt, og vi vil ogsaa naa den Dag, da enhver faar det fulde Udbytte af sit Arbejde. Jeg ved vel, at der af forskellige Grunde er nogle Tusinder, som ikke er fulgt med, men de er ikke glemt. Saa at sige hver Dag fortæller den højtærede Socialminister os, at han i Retfærdighedens og Barmhertighedens Navn maa have flere Penge, og dog er hans Budget nu vokset til 110 Millioner. Det skader ikke at se paa dette Budget: 58 Mill. Kr. til Sygekasserne, Invalidere og Aldersrente; 24 Mill. Kr. til de arbejdsløse, 20 Mill. Kr. til offentlig Forsorg for Børn og Forsørgere, 3 Millioner til Krigsinvalidere i Sønderjylland og 1 Million til andre Invalidere.

Det danske Hus, det siger jeg, er et smukt Hus i Nationernes Række. Dets høje Standard har Bondestanden og Arbejderstanden, hver paa sin Maade, bidraget til, og taabelige maatte Arbejderne være, om de ikke vilde værne og forsvare dette Hus, hvis Voldsmænd brød ind i det.

Hvad jeg her siger om Danmark som Helhed, gælder ikke mindst for Sønderjylland. Vi ønsker ikke at deltage i nationalistiske Rumlerier, men vi er enige med Statsministeren, naar han erklærer, at den Grænse, vi fik ved Afstemningen i 1920, ligger fast, og den vil vi værne med de Midler, der staar til vor Raadighed. Det første fornødne i saa Henseende er, at vi sørger for, saa vidt gørligt, at alle Arbejdere i Sønderjylland faar Arbejde, og at intet Hjem mangler Føde eller Klæder.

Vi ønsker at leve i Fred og bedste Forstaaelse med vor sydlige Nabo, vi blander os ikke i hans indre Forhold i denne Sal, men det er noget vanskeligt, naar Personer paa den anden Side Grænsen stadig taler om Grænseflytning. Jeg ved vel, at der fra officiel tysk Side er tilkendegivet, at Regeringen ikke staar bag ved disse Udtalelser, men dette synes ikke at virke meget Syd for Grænsen. For nogle Dage siden holdt Indenrigsministeren en smuk Tale i Tønder, og han gentog her, at vi vedblivende vil føre en human og venskabelig Mindretalspolitik over for det tyske Mindretal i Sønder-